

«Ο ρόλος του καλλιτέχνη δεν είναι να κρίνει τη θρησκεία, αλλά οφείλει κατά τη γνώμη μου να είναι αληθινός».

Εικαστικά

«Τα έργα μου είναι σκοτεινά, αλλά δεν τα έχω σκεφτεί ποτέ ως προκλητικά»

Μία μέρα μετά τον βανδαλισμό των έργων του από τον βουλευτή της Νίκης, ο Χριστόφορος Κατσαδιώτης μιλά στη LiFO για τη δουλειά του που προκάλεσε τέτοιες αντιδράσεις σε συγκεκριμένες ομάδες.

Αργυρώ Μποζώνη

11.3.2025 | 13:21

0

Όσοι γνωρίζουν την τέχνη του Χριστόφορου Κατσαδιώτη έχουν δει στα έργα του να παρελαύνουν γνώριμες και ανοίκειες εικόνες προερχόμενες από τη θεατρική παράδοση της Ευρώπης, τη θρησκευτική μυθολογία, τη ζωγραφική παράδοση της Δημοκρατίας της Βαϊμάρης και την τρέχουσα πολιτικοκοινωνική κατάσταση.

Τα χαρακτηριστικά του συνδέονται με το animation, ενώ χαρακτηριστικό της δουλειάς του είναι η παρέμβασή του πάνω στις οξυγραφίες με ένθετα κομμάτια άλλων, δικών του πάντα, χαρακτικών, με τη μέθοδο του ραψίματος. Ταυτόχρονα, με το animation του εισάγει στη στατικότητα του χαρακτικού τον ήχο και την κίνηση, δημιουργώντας ένα πειραματικό θέατρο εικόνων.

Στην έκθεση της Εθνικής Πινακοθήκης «Η Σαγήνη του Αλλόκοτου» τα έργα του έγιναν στόχος του βουλευτή της Νίκης Ν. Παπαδόπουλου, ο οποίος ένωσε «βάνανσα προσβεβλημένος» και πέταξε στο πάτωμα και κατέστρεψε τέσσερα έργα. Η συζήτηση που ακολούθησε μονοπωλεί το ενδιαφέρον όλων, αφού δεν αφορά πλέον την τέχνη, αλλά τη θρησκεία, τα ιερά και τα όσια, με τους υποστηρικτές της ελευθερίας της έκφρασης να βλέπουν στα social media μηνύματα μίσους από ένθερμους πιστούς, ακροδεξιούς, συντηρητικούς και προασπιστές των «εθνικών ιδεωδών» και τον ίδιο τον καλλιτέχνη να δέχεται απειλές θανάτου και ύβρεις ακόμα και δημοσίως στα social media.

Η δουλειά μου είναι σκοτεινή, το γνωρίζω και
κατάφερα, χωρίς να είναι σκόπιμο, χωρίς να
θέλω να πουλήσω ή να προκαλέσω, να μπω
στο ασυνείδητο ενός συγκεκριμένου κοινού
που δεν φανταζόμουν ποτέ ότι θα ασχοληθεί
μαζί μου.

Επικοινωνήσαμε με τον Χριστόφορο Κατσαδιώτη στο Παρίσι, όπου ζει και εργάζεται μόνιμα, για να μας μιλήσει για την πρωτοφανή καταστροφή των έργων του.

— Δουλεύετε με αυτό το σώμα έργων εδώ και πολλά χρόνια, πιστεύετε ότι είναι προκλητικά;

Ειλικρινά, δεν το έχω σκεφτεί ποτέ, γιατί αφήνομαι, όπως οι καλλιτέχνες κάνουν όταν δημιουργούν, χωρίς εκλογικεύσεις, δίνοντας την αισθητική μου για κάποια πράγματα. Η πρόθεσή μου δεν είναι να προσβάλω, δεν θέλω να προσβάλω κανέναν, αυτό που οφείλω είναι να είμαι ειλικρινής απέναντι στον εαυτό μου.

Ο Άγιος Χριστόφορος Κυνοκέφαλος

— Ας μιλήσουμε για τη θεματολογία των έργων σας, από πού ξεκινά;
Η θεματολογία μου δεν έχει ξεκινήσει από τη θρησκεία. Έχει ξεκινήσει μελετώντας την ιστορία της τέχνης και, επηρεαζόμενος από κάποια ρεύματα και όντας ενεργός πολίτης μέσα σε αυτή την κοινωνία, με επηρεάζουν και τα κοινωνικοπολιτικά συμβάντα. Η θρησκεία τυχαίνει να είναι ένα μέσο διαχείρισης στην κοινωνία των ανθρώπων, με άγγιξε και το εξέφρασα. Ο ρόλος του καλλιτέχνη δεν είναι να κρίνει τη θρησκεία, αλλά οφείλει κατά τη γνώμη μου να είναι αληθινός. Ένα αληθινό έργο τέχνης γεννιέται όταν αφήνεται ο καλλιτέχνης να εκφραστεί χωρίς να τον επηρεάζει η λογική, με το συναίσθημα να παίρνει μορφή ώστε να σχεδιαστεί και να αποτυπωθεί. Τώρα, αν αγγίξει οποιονδήποτε, είναι θεμιτό, αλλά δεν ενοχλούνται και δεν προσβάλλονται όλοι οι άνθρωποι. Σε όλες τις τέχνες φυσικά ο δημιουργός αρέσκεται να αρέσει το έργο του. Ωστόσο μπορεί να έχουμε και εχθρούς, δεν είναι κάτι που δεν συμβαίνει, δεν είναι καν κακό, είναι λογικό να μη συμφωνεί κάποιος με κάποια πράγματα που γίνονται και να μπορεί και να το εκφράσει. Αλλά μέχρι εκεί.

— Αν ενοχληθεί ο θεατής, είναι αποτυχία της τέχνης ή η τέχνη οφείλει να προκαλεί συναισθήματα ως μοχλό συζήτησης;
Ο θεατής δεν είναι πάντα συμβατός με αυτό που βλέπει, αυτό είναι κάτι γνωστό.
Ερχόμαστε από άλλες κουλτούρες, κουβαλάμε άλλα πράγματα, αλλά είναι αυτή ακριβώς η συζήτηση που κάνει την τέχνη ζωντανή.

— Παίρνετε μέρος σε μια έκθεση που σχετίζεται με το αλλόκοτο, με ποιον τρόπο σας γοητεύει;
Με γοητεύει το ότι δεν ακολουθεί τη μάζα. Ότι είναι κάτι διαφορετικό, κάτι που δεν είναι πάντα κοινωνικά αποδεκτό. Με γοητεύουν οι άνθρωποι, για παράδειγμα, που δεν έχουν πρωταγωνιστικό ρόλο. Το αλλόκοτο δεν είναι μια νέα ιστορία, υπάρχει από τον αρχαίο κόσμο, όπως υπάρχει και το γκροτέσκο και το κωμικό, το γελοίο, το τραγικό, η καρικατούρα. Μέσα σε αυτές τις περιοχές βρίσκω κομμάτια δικά μου, και έτσι με αφορά.

Ο Άγιος Χριστόφορος

— Και στον θεατή το αλλόκοτο δημιουργεί ποικίλα συναισθήματα και είναι τροφή για σκέψη και σχόλιο για τη συνθήκη του σύγχρονου κοινωνικοπολιτικού περιβάλλοντος. Συμφωνώ μαζί σας, η τέχνη σε όλες τις εκφάνσεις της και τις χρονικές περιόδους είναι πολιτική και πολιτικοποιημένη. Τα δικά μου έργα σε καμία περίπτωση δεν είναι λατρευτικές ή εκκλησιαστικές εικόνες, είναι έργα τέχνης, εικαστικές δημιουργίες που συνδέονται και εμπνέονται και έρχονται να συνομιλήσουν —όπως και των άλλων

καλλιτεχνών της έκθεσης «Η Σαγήνη του Αλλόκοτου»— με τα έργα του Γκόγια, που εκτίθενται στην Πινακοθήκη και είναι επίσης έργα παραμορφωτικά. Αν μιλήσουμε για τον Γκόγια, που με αφορμή την έκθεση των χαρακτηριστικών του στην Εθνική Πινακοθήκη γίνεται και η έκθεση για το αλλόκοτο, αυτός ο καλλιτέχνης έζησε ανάμεσα σε μονάρχες, αλλά τα χαρακτηριστικά του, όταν κυκλοφόρησαν, αποσύρθηκαν γιατί καυτηρίαζαν τα ήθη μιας ολόκληρης κοινωνίας και την εξουσία. Πέρασε από την Ιερά Εξέταση. Φυσικά, δεν συγκρίνω τον εαυτό μου με τον Γκόγια —γιατί πρέπει να είμαστε προσεκτικοί σε αυτά που λέμε—, αλλά από εκείνη την εποχή μέχρι σήμερα υποτίθεται ότι τα πράγματα έχουν αλλάξει.

— Θέλω να μου πείτε τι αισθανθήκατε με αυτό το περιστατικό.

Αισθάνθηκα ότι η δουλειά μου κάτι άγγιξε, ότι άγγιξε κάτι βαθύτερο που υπάρχει μέσα τους, ακόμα και αν δεν τους άρεσε. Η δουλειά μου είναι σκοτεινή, το γνωρίζω και κατάφερα, χωρίς να είναι σκόπιμο, χωρίς να θέλω να πουλήσω ή να προκαλέσω, να μπω στο ασυνείδητο ενός συγκεκριμένου κοινού που δεν φανταζόμουν ποτέ ότι θα ασχοληθεί μαζί μου. Δεν το περίμενα αυτό, όχι. Πιστεύω ότι η τέχνη είναι όπλο αλλά δεν μπορεί να αλλάξει τον κόσμο, η τέχνη αφορά την πνευματικότητα εκείνης της στιγμής που βλέπεις, ακούς ή διαβάζεις κάτι.

Έργο 3665, No 1. Οξυγραφία, ραφή με κλωστή, μέταλλο, 2021

Έργο 9486 No. 16, 2021

— Πιστεύετε ότι τα έργα σας προσβάλλουν τον θεατή;
Αν ο θεατής βλέπει οράματα με αρχαγγέλους και θεωρεί τη μάνα του ως Παναγία, μπορεί να προσβληθεί. Δεν το είχα φανταστεί ποτέ. Μιλάμε για φαντασία πέραν του «Χάρι Πότερ». Και βλέπω και σε όσα μου γράφουν ότι είναι πράγματα επικίνδυνα αυτά, γιατί δεν μπορείς να τα αντιμετωπίσεις, είναι πέρα από τη σφαίρα της λογικής. Νομίζω έχουμε πιο σημαντικά και ουσιαστικά πράγματα να μας απασχολήσουν από το να έχει πυροδοτηθεί μια τέτοια κατάσταση.

ΕΠΙΛΟΓΕΣ

«Πέφτω να κοιμηθώ και σκέφτομαι ότι κάτι έχω κάνει καλά»

9.3.2025

1

48 ώρες στον Βόλο

9.3.2025

2

Η σκληρή αλήθεια για τον Νίκο Κούρκουλο

8.3.2025

3

— Ο ρόλος του καλλιτέχνη σήμερα ποιος είναι;

Πιστεύω ότι ο καλλιτέχνης έχει δικαίωμα να εκφράζει την προσωπική του άποψη. Να αντιδρά και να θέτει τα δικά του ερωτήματα. Γύρω μας γίνονται πόλεμοι στο όνομα του κάθε θεού, με δικαιολογία τη δικαιοσύνη ή την καθαρότητα.

Και σήμερα ακόμα υπάρχουν πόλεμοι με θρησκευτικό μανδύα και η κοινωνία χρησιμοποιεί τη θρησκεία για να καθοδηγήσει και να φανατίσει πολλές φορές ή να εγκλωβίσει τους ανθρώπους. Η θρησκεία είναι πιο επικίνδυνο όπλο από την τέχνη. Ζούμε σε κοινωνίες που συντηρητικοποιούνται όλο και περισσότερο και εύκολα μπορούμε να ερμηνεύσουμε αυτό που συμβαίνει κοιτάζοντας τα πολιτικά και κοινωνικά χαρακτηριστικά τους. Αντί να χρησιμοποιηθεί η θρησκεία ως ένωση αγάπης, να διαδοθεί ο λόγος της αρμονίας, είναι σαν να διαιρεί, να διχάζει τους ανθρώπους και να δημιουργεί αντιπάλους. Κανένας δεν είναι υποχρεωμένος να συμφωνήσει ή να του αρέσει αυτό που κάνω, είτε ιδεολογικά είτε αισθητικά, αυτή όμως είναι η δική μου οπτική και ο ρόλος του καλλιτέχνη είναι να θέτει ερωτήματα και όχι να δίνει απαντήσεις.

Έργο 9488 No. 17, 2021

Ο Χριστόφορος Κατσαδιώτης (γ. 1971) σπούδασε χαρακτηριστική και αποφοίτησε ως αριστούχος από το Τμήμα Εικαστικών και Εφαρμοσμένων Τεχνών της Σχολής Καλών Τεχνών του Αριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης (2009-2014), με καθηγητές τους Ξενοφώντα Σαχίνη και Μανόλη Γιανναδάκη. Ενδιάμεσα παρακολούθησε μαθήματα χαρακτηριστικής στην ακαδημία The Eugeniusz Geppert Academy of Art and Design στο Wrocław της Πολωνίας, με καθηγητές τους Ch. Nowicki, Prz. Tyszkiewicz (πρόγραμμα LLP-Erasmus). Έχει βραβευτεί το 2011 με Βραβείο του Αριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης, το 2012 με Βραβείο της 1ης Μπιενάλε Ελλήνων Σπουδαστών Χαρακτών Ex-Libris στην Κρήτη και το 2017 με Βραβείο από το 12ο Διεθνές Φεστιβάλ Animation στην Αθήνα 12th Athens Animfest («Carousel»- Animation χαρακτηριστικής). Χαρακτικά του έργα έχουν χρησιμοποιηθεί σε βιβλία των εκδοτικών οίκων Gutenberg, Διάττων, Μανδραγόρας, Πολύτροπον, Κέδρος, Μελάني, Μπαρτζουλιάνος, Κουκκίδα. Το 2015 στο Παρίσι τα θέατρα Eurydice, Zéro και

Théâtre du Cristal χρησιμοποίησαν χαρακτηριστικά του έργα για την προβολή των παραστάσεών τους. Από το 2014 αρθρογραφεί στον ελληνικό Τύπο για τα εικαστικά δρώμενα στο Παρίσι. Το 2017 υπήρξε υποψήφιος για τη θέση του καθηγητή στη βαθμίδα του Αναπληρωτή Καθηγητή ή του Επίκουρου Καθηγητή στον Τομέα Χαρακτικής της ΑΣΚΤ. Είναι μέλος της Ένωσης Χαρακτών και του Επιμελητηρίου Καλών Τεχνών Ελλάδος. Κατοικεί και εργάζεται στο Παρίσι. Έχει πραγματοποιήσει δώδεκα ατομικές εκθέσεις σε Ελλάδα, Πολωνία και Γαλλία και έχει συμμετάσχει σε πολλές ομαδικές σε Ευρώπη, Ασία και Αμερική.

ΔΕΙΤΕ ΑΚΟΜΑ

DAILY

Πενήντα αποχρώσεις του μαύρου

11.03.25

Εικαστικά

Tags

ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟΣ ΚΑΤΣΑΔΙΩΤΗΣ

ΕΘΝΙΚΗ ΠΙΝΑΚΟΘΗΚΗ

ΒΑΝΔΑΛΙΣΜΟΣ

ΖΩΓΡΑΦΟΣ

ΕΓΓΡΑΦΕΙΤΕ ΣΤΟ NEWSLETTER ΜΑΣ

Για να λαμβάνετε κάθε εβδομάδα στο email σας μια επιλογή από τα καλύτερα άρθρα του lifo.gr

ΕΓΓΡΑΦΗ

ΟΡΟΙ ΧΡΗΣΗΣ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ ΑΠΟΡΡΗΤΟΥ